

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 23. september 2013 — Levent Redzheb Yumer mod Teritorialna direksia na NAP — Varna

(Sag C-505/13)

(2013/C 344/87)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Levent Redzheb Yumer

Sagsøgt: Teritorialna direksia na NAP — Varna

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det efter artikel 2 traktaten om Den Europæiske Union og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder tilladt, at kun en personkategori — fysiske personer der er registreret i henhold til Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (momsloven, herefter »ZDDS«) — ikke har nogen lovbestemt ret til et skattefradrag for virksomhed inden for landbruget?
- 2) Er det efter artikel 2 traktaten om Den Europæiske Union og artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder tilladt, at der for samme art af virksomhed gælder forskellige skattesatser afhængig af hvilken retlig form, virksomheden udøves i, og af registrering efter ZDDS?
- 3) Er det i strid med retssikkerhedsprincippet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet, at en stat indfører nationale foranstaltninger, der fører til, at fysiske personer, der er registreret efter ZZDS og som landbrugsproducenter, nægtes et skattefradrag, der er fastsat for enkeltmandsfirmaer og juridiske personer, selv om de har efterkommet deres lovmæssige forpligtelser til at tilvejebringe deres skattepligtige indkomst som enkeltmandsfirma og til at fastsætte deres årlige beskatningsgrundlag som enkeltmandsfirma?

Appel iværksat den 19. september 2013 af Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro A.E. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 9. juli 2013 i sag T-552/11, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro mod Kommissionen

(Sag C-506/13 P)

(2013/C 344/88)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro A.E. (ved advokat E. Tzannini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Der gives medhold i appellen.
- Rettens dom af 9. juli 2013 i sag T-552/11, registreret under protokolnr. 575925, ophæves.
- Den omhandlede tvist antages til realitetsbehandling og der træffes afgørelse om dens realitet. Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på realitetsbehandling.
- Alle argumenter i Kommissionens modkrav afvises, da de i princippet ikke kan antages til realitetsbehandling og under alle omstændigheder er ubegrundede.
- Der gives medhold i annulationssøgsmålet anlagt den 24. oktober 2011 af »Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro« til prøvelse af debetnota nr. 3241109207 af 9. september 2011.
- Den anfægtede debetnota nr. 3241109207 på 83 001,09 EUR annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Fejlagtig anvendelse af en retsregel, dvs. den manglende anerkendelse af debetnotaens eksigibilitet og den heraf følgende manglende anvendelse af artikel 263 TEUF. Idet Retten har fastslået, at Kommissionen ikke havde anvendt sine myndighedsbeføjelser, og at formålet med debetnotaen var udøvelse af de beføjelser, som Kommissionen er blevet tildelt i medfør af aftalebestemmelserne, har Retten anvendt retsreglen fejlagtigt.
- 2) Retlig fejl, dvs. urigtig klassificering af begrebet »uretmæssigt udbetalt beløb«. Retten har fortolket aftalen forkert og uberettiget for så vidt angår begrebet uretmæssigt udbetalt.
- 3) Tilsidesættelse af EU-rettens grundlæggende principper, idet »Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro«s argumenter ikke er blevet taget i betragtning for så vidt angår rentesatsen. Retten har fejlagtigt fastsat renternes løbetid fra dagen efter den betalingsdato, der er angivet i debetnotaen.
- 4) Urigtig anvendelse af de juridiske kriterier inden for rammerne af Rettens bevisvurdering. Retten har fejlagtigt bestridt de ansatte personers arbejdstimer.

- 5) Retlig fejl og fejlagtig subsumption af de faktiske omstændigheder. Retten har ikke anvendt den korrekte retsregel på de påberåbte faktiske omstændigheder vedrørende arten og funktionen af time sheets.
- 6) Åbenbart urigtigt skøn for så vidt angår de procedureregler, som sikrer retten til et forsvar og princippet om procedurermæssig ligestilling mellem Kommissionen og »Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro«. Retten har med urette fastslået, at de arbejdssedler, der er blevet fremlagt, ikke opfylder de krav, der er fastsat i aftalen, og har følgelig afvist dem som bevismiddel. Retten har desuden fastslået, at den fremlagte korrespondance ikke viser det timetal, som de ansatte faktisk har arbejdet.
- 7) Retlig fejl ved vurderingen af den retlige karakter af metoderne til evaluering af omkostninger (Cost Models).
- 8) Retlig fejl for så vidt angår begrebet magtfordrejning begået af Europa-Kommissionen.
- 9) Fejlagtig subsumption af de faktiske omstændigheder, hvilket har medført en fejlagtig retlig vurdering om afvisning af »Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro«s argumenter vedrørende den manglende begrundelse for den anfægtede debetnota.
- 10) Retlig fejl ved vurderingen af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Retten har med urette undladt at fastslå, at Kommissionen i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning har set bort fra al »Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro«s forskningsarbejde, idet den har sanktioneret eventuelle standardafvigelser i den angiveligt korrekt udførte procedure ved at kræve hele det udbetalte beløb tilbagebetalt.

—————

Sag anlagt den 23. september 2013 — Republikken Estland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-508/13)

(2013/C 344/89)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Republikken Estland (ved K. Kraavi-Käerdi)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Artikel 4, stk. 6 og 8, artikel 16, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og

tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF⁽¹⁾ annulleres under påberåbelse af overtrædelse af traktaterne eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse, idet disse bestemmelser ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet. Begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF — som er en væsentlig formforskrift i henhold til artikel 263 TEUF — er ligeledes blevet tilsidesat ved vedtagelsen af disse bestemmelser. Republikken Estland har derfor nedlagt påstand om, at den i artikel 4, stk. 6, indeholdte halvsætning »og at oplysningskravet er fastsat i den nationale skattelovgivning udelukkende af hensyn til skatteinddrivelsen«, de i artikel 4, stk. 8, indeholdte ord »i medfør af national skattelovgivning som omhandlet i stk. 6« samt artikel 16, stk. 3, og artikel 6, stk. 3, i deres fulde længde annulleres. Såfremt Domstolen finder, at nævnte bestemmelser ikke kan betragtes særskilt og ikke lader sig adskille fra den øvrige direktivtekst, uden at denne skal ændres, og at en annullation af disse bestemmelser vil påvirke direktivets almindelige ordening, har Republikken Estland nedlagt påstand om, at direktivet på samme grundlag og af de samme grunde annulleres i sin helhed.

— Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Republikken Estland har med sit søgsmål nedlagt påstand om, at visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (herefter »direktivet«), annulleres, subsidiært at direktivet annulleres i sin helhed.
- 2) Søgsmålet er anlagt på grundlag af artikel 263, stk. 1, TEUF med påstand om annullation af den i direktivets artikel 4, stk. 6, indeholdte formulering »og at oplysningskravet er fastsat i den nationale skattelovgivning udelukkende af hensyn til skatteinddrivelsen«, den i artikel 4, stk. 8, indeholdte formulering »i medfør af national skattelovgivning som omhandlet i stk. 6« samt direktivets artikel 6, stk. 3, og artikel 16, stk. 3, subsidiært af direktivets i dets helhed, under påberåbelse af tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift og overtrædelse af traktaterne eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse.
- 3) Tilsidesættelsen af en væsentlig formforskrift er sket derved, at den i artikel 296 TEUF fastsatte begrundelsespligt ikke er blevet overholdt ved vedtagelsen af direktivet. Overtrædelsen af traktaterne eller af retsregler vedrørende deres gennemførelse er sket derved, at proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet er blevet tilsidesat.